

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1404-ҳадис

3441/1403 – وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي رِوَايَةِ أُخْرَى، قَالَ: لَا وَاللَّهِ، مَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعِيسَى أَحْمَرُ، وَلَكِنْ قَالَ: بَيْمَمًا أَنَا نَائِمٌ أَطْوُفُ بِالْكَعْبَةِ، فَإِذَا رَجُلٌ آدُمُ، سَبْطُ الشَّعَرِ، يُهَادِي
بَيْنَ رَجُلَيْنِ، يَنْتِفِفُ رَأْسُهُ مَاءً، أَوْ يُهَرَّاقُ رَأْسُهُ مَاءً، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: ابْنُ مَرْيَمَ، فَدَهْبَتُ
أَلْتَفِتُ، فَإِذَا رَجُلٌ أَحْمَرُ جَسِيمٌ، جَعْدُ الرَّأْسِ، أَعْوَرُ عَيْنِهِ الْيُمْنَى، كَانَ عَيْنُهُ عِنْبَةٌ طَافِيَّةٌ، قُلْتُ: مَنْ
هَذَا؟ قَالُوا: هَذَا الدَّجَالُ، وَأَقْرَبُ النَّاسِ بِهِ شَبَهًا ابْنَ قَطَنِ.

1403A.3441. Солим отасидан ривоят қилади:

«Йўқ! Аллоҳга қасамки, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Ийсони қизил деб айтмаганлар, лекин бундай деганлар: «Тушимда Каъбани тавоғ қилаётган эканман. Қарасам, қорачадан келган, сочи силлиқ бир киши икки кишининг ўртасида, уларга суюниб олган. Бошидан сув томиб турарди [ёки бошидан сув қуиилиб турарди]. «Бу ким?» дедим. «Ибн Марям», дейишди. Яхшироқ ўгирилиб қарасам, қизғиши, жуссадор, жингалаксоч, ўнг кўзи йўқ бир киши ҳам бор экан. Унинг кўзи худди бўртиб чиқсан узум донасига ўхшайди. «Бу ким?» дедим. «Бу дажжол», дейишди. Унга энг кўп ўхшайдиган одам Ибн Қатандир».

Зухрий: «У (Ибн Қатан) жоҳилият даврида вафот этган хузоъалик киши эди», деган.

Манба: hadis.islom.uz

